

[Undervisningsministeren.]

Endelig er der så punktet om attestationen af studieforløbsbeskrivelser, spørgsmålet om kursusindholdet. Her har der været lavet en overgangsordning, således som hr. Brixtofte også er vidende om, for de studerende, og der har været rejst spørgsmålet om, hvilket omfang kurserne skulle have, fra de studerendes side, og om man kunne regne med, at den litteratur, man også havde anvendt i projekterne, kunne anvendes i forbindelse med disse kurser. Denne indrømmelse blev givet til de studerende allerede før den 20. april. På det tidspunkt var de studerende ikke interesseret i at acceptere denne imødekommelse. Det var de studerende derimod, da man nåede frem til forhandlingerne i løbet af søndagen.

Der er nogle andre og mindre punkter, som også er sammenfaldende med det forhandlingsresultat, som man var nået frem til allerede den 20. Alt i alt må jeg sige, at der ikke er noget i det forhandlingsresultat, man nåede frem til i sidste omgang, der adskiller sig fra det, det eksterne rektorat tilbød allerede på et tidligere tidspunkt. Det, der er forskellen, er, at de studerende denne gang var indstillet på at acceptere det.

Fru Gerda Møller spørger så: hvad er så grunden til, at de studerende siger, at det er en sejr? Jeg er helt sikker på, at fru Gerda Møller også selv ved, hvad grunden er, og jeg er også helt overbevist om, at fru Gerda Møller ved, at man næppe kan acceptere resultatet af en forhandling uden at kalde det for en sejr. Men jeg må sige, at det at lave en dokumentation for, at det skulle være det, har jeg ikke set forsøgt nogen steder.

Så sagde fru Gerda Møller også, at jeg havde sendt et lykønskningstelegram til de studerende. Det tør siges at være en drejning, som jeg tror de studerende ville have svært ved at affinde sig med. Det, jeg sendte til de studerende, var et svar på et telegram, de studerende havde sendt til mig, hvori de forsøgte at drage mig ind i forhandlingerne, hvad jeg afviste med nogle bemærkninger om, at jeg var glad for, at de var positive over for de linjer, der lå fra det eksterne rektorat, og så bekræftede jeg, hvad jeg gang på gang havde udtalt, nemlig at det ikke ville støde på vanskeligheder fra min side, hvis de studerende meldte sig til

eksamen, da at trække bortvisningen tilbage. Der havde åbenbart været nogle uafklarede punkter omkring min stilling til det i forhold til det eksterne rektorats, og jeg præciserede, at der ikke var nogen forskel.

Det sidste, fru Gerda Møller var inde på, var, at der ikke havde været nogen argumenter i mit første oplæg vedrørende fjernstyringen, eller hvad man skal kalde det, fra Københavns universitet. Allerførst må jeg sige til fru Gerda Møller, at oprindeligt lagde man jo ikke op til ét center. Det, at Roskilde universitetscenter skulle kunne aflaste København, betød jo ikke, at de skulle være under samme styrelsesordning, og jeg må sige, at jeg begriber simpelt hen ikke, hvorfor fru Gerda Møller kan tro, at det skulle være nemmere at styre Roskilde universitetscenter igennem en administration, igennem et konsistorium, der sidder i København, end igennem en ordning, hvor man har indsat et eksternt rektorat. Det kan selvfølgelig ikke påhvile mig at argumentere for, at fru Gerda Møllers forslag er fornuftigt; derimod kunne jeg jo nok finde det rimeligt, at fru Gerda Møller gav nogle argumenter for, at hun kunne have tillid til, at dette var en fornuftigere løsning.

Hr. Brixtoftes indlæg var jo præget af en total mangel på nye argumenter. Det var meget deprimerende at høre på. Det var en lang række citater af professor Bent Rold Andersen. Dem kender vi, dem har vi diskuteret i folketinget, dem diskuterede vi i december måned, og de førte i første omgang til reorganiseringen og i sidste omgang til, at vi satte Roskilde universitetscenter under administration. Men, hr. Brixtofte, det var jo ikke på den baggrund, denne forespørgsel blev rejst. Denne forespørgsel blev rejst, fordi 200 studerende ikke meldte sig til eksamen. Og hvad så nu, hr. Brixtofte? De 200 studerende har meldt sig til eksamen. Er det så nødvendigt at gå tilbage helt til foråret 1975 for at finde begrundelser for denne debat? Det var en usædvanlig tynd argumentation, og jeg håber meget, at det vil være muligt for hr. Brixtofte her i anden omgang virkelig at forklare, hvorfor venstre nu indtager en anden stilling, end venstre indtog for 3 eller 4 måneder siden.

Jeg har forsøgt kort at gennemgå forhandlingsresultatet. Jeg har tilkendegivet, at der ikke var nogen forskel på, hvad der